

Prisiminimas su močiute

Kodėl Mari nebuvo kantresnė močiutei?

Džeinė Makbraid
(Paremta tikra istorija)

Mari sušnairavo. Močiutė pasakojo tą pačią istoriją. Vėl.

Prieš kelis mėnesius močiutė atvyko gyventi su Mari šeima. Mari ją mylėjo, bet būti šalia močiutės kartais būdavo sunku. Ji vėl ir vėl pasakojo tas pačias istorijas. Kartais ji pradėdavo iš naujo, net nebaisiusi pasakoti istorijos.

Mari atsiduso. „Močiute, – tarė ji, – tu man jau pasakojai tą istoriją.“

Močiutė pažvelgė žemyn. „Pasakojau?“

„Taip, – pasakė Mari. – Tu man ją pasakojai vos prieš kelias minutes.“

„Neprisimenu“, – pasakė močiutė. Ji atrodė liūdna ir sutrikusi. Tada

ji atsistojo ir nuėjo į savo kambarį.

Mari gailėjosi, kad nuliūdino močiutę. Nuo tada, kai mirė senelis, močiutė vis labiau užsimiršdavo. Kartą ji net paliko įjungtą viryklę ir jos virtuvėje kilo gaisras. Štai tada mama ir tėtis atsivežė močiutę pas juos gyventi.

Mari rado tėtį virtuvėje. „Labai myliu močiutę, bet pavargstu klausytis tų pačių istorijų. Kodėl ji neprisimena, kad man jau pasakojo tą istoriją apie penkiasdešimt milijonų kartų?“

Tėtis nusišypsojo. „Lažinuosi, kad ne penkiasdešimt milijonų kartų. Bet žinau, kad tai sunku. Tavo močiutės smegenys serga, dėl to ji pamiršta. Jos pasakojimai yra jos būdas bandyti prisiminti, kas ji yra.“

Mari nuleido akis. Kodėl ji nebuvo kantresnė močiutei? Močiutė visada su ja elgėsi meilingai. Ji vadino ją „mano Mari“. Mari prisiminė, kaip padėdavo močiutei sodinti gėles ir ravėti sodą.

Mari pasibeldė į močiutės duris.

„Užeik“, – pasakė močiutė.

Mari atidarė duris. Močiutė sėdėjo krėsle, su atverstais Raštais ant kelių.

„Močiute, prašau papasakoti, kaip tu ir

senelis prisijungėte prie Bažnyčios“, – paprašė Mari.

Močiutė pakėlė akis. „Nori išgirsti apie senelį ir mane?“ – viltingu balsu paklausė ji.

Mari atsisėdo šalia močiutės. „Taip. Noriu išgirsti viską.“ Mari paėmė močiutės ranką. „Tu man labai ypatinga, močiute. Visada būsi.“

Močiutė nusišypsojo, atsisėdo į kėdę ir pradėjo pasakoti istoriją.

Mari daug kartų girdėjo tą istoriją, bet šį kartą ji nesijautė susierzinusi ar nekantri. Vietoj to ji jautė meilę ir nuostabą. Ji žinojo, kad močiutė ir senelis daug paaukojo, kai prisijungė prie bažnyčios Vokietijoje. Jos seneliai nukeliavo toli nuo savo namų, kad galėtų gyventi šalia kitų Bažnyčios narių.

Močiutė baigė pasakoti ir nusišypsojo. „Tu esi gera mergaitė, mano Mari.“

Mari apkabino močiutę. „Ačiū tau, močiute. Myliu tave.“ ●

Ši istorija nutiko JAV.